

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 OKTÓBER 1. * 26. (3067.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

A genfi kártyaklubban

CHAMBERLAIN (Titulescuhoz):

— Ttyüh! Veszteni fogunk. Ennek a kibicnek, aki a magyarok helyett játszik, sokkal jobb lapja van, mint nekünk.

Ára 50 fillér.

Hegedűs Lóránt levelesládájából

MÉHELY PROFESSZOR. Azért, mert a keresztény tiszta faj, még nem következtetés, hogy a zsidó piszkos faj.

SZERENCSI ZSIDÓ. Kérelméhez csatolnia kell igazolatott óráinak számát.

BUD JÁNOS. Ne aggódjon, magáról egyelőre még nem írok drámát.

DEMPSEY. Kellett ez magának?

GÁL JENŐ. Mit szól, hogy kúszalódnak ennek a millstatti rejtélynek a sálai?

POLITIKUS. Ne kapálózzanak úgy a klub-razziák ellen. Játszotak volna nyílt kártyákkal, akkor most nem lenne razzia.

RENDŐRSÉG. A rendbontó elemek után egyszer már igazán sor kerülhetne az uccabontó elemekre is.

BAKÓ. Remélem, az én darabom ellen nincs kifogása?

ZSIRKAY. Hogy, mint a TÉBE igazgatója, miért írok drámát? Kár ezért a nagy tűzért. Egy kis eltévelyedést nekem is meglehet bocsátani.

Reb Menachem Ciceszbeiszer szörnyű átkozódásai

— *Ledjél te edj orthodox zsidó és motassa ki o te hojodon leányod jerekéről Méhely tonár ór, hodj nem fajtiszta!*

— *Igozoltassák a esendürök o te feleségedet edj szerencsi garniszalldában!*

— *Edjél te hosszunapkor és koplaljal oz év tübbi napjain!*

— *Ledjen o te fiad edj színműiró és írjon o Bakó László oreságnak edj szerepet!*

— *Ott üljél te hosszunapkor, ohol oz Erdélyi Béla dakter!*

Családi estélyen

A háziasszony: Aztán... remélem, táncolni fog velem...

A vendég: Természetesen, nagyságos asszony. Végre is nem a magam multságára jöttem.

Rothkopf úr feleségének el kell utazni. A férje kikíséri az állomásra, ahol megdöbbenve látja, hogy az egyik ismerőse, a Kraushaar, is utazik.

— *Kérlek, Renée, — mondja a feleségének, — ez a Kraushaar egy ronda ember. Folyton dísznö vicekkel traktálja az úrinöket.*

— *Na hallod! Nekem próbáljon mondani! — nyugtatja meg az asszony.*

Rothkopf elbúcsúzik, de azért meglehetősen nyugtalanul megy haza.

Két nap múlva megérkezik a felesége, de egyetlen szóval sem említi meg, hogyan viselkedett Kraushaar a vonaton. Ez nagyon gyűnös volt neki, de nem szólt.

A harmadik napon találkozott Kraushaarral.

— *Remélem, — mondta Rothkopf — tisztességesen viselkedett a feleséggel szemben és nem mesélt neki dísznö viceket?*

— *Ne féljen, Rothkopf úr... Én csak egyetlenegy finom viccet meséltem neki, de azon olyan jól mulattunk, hogy majd legurultunk az ágyról.*

Olcsón és jól mulat, ha a BorsszemJankót járattja

Az ellenzék keztyűs keze, Bethlen István és Seiffensteiner Salamon

Egyre többen kérdezik kíváncsiskodva, mért van az, hogy az ellenzék olyan keztyűs kézzel bánik Bethlen István miniszterelnökkel. Minthogy sehol sem kaptunk kielégítő felvilágosítást, a mindentudó Seiffensteiner Salamon bácsihoz fordultunk, aki a következő adomával világította meg a helyzetet:

— Mikor a nagy háborúban az oroszok benyomultak egy galíciai városkába, híre ment, hogy különféle erőszakosságokra kell elkészülnie, főképp arra, hogy ezek a vad katonák egyetlen hajadonnak sem adnak pardont. A rabi borzasztómód kétségbe volt esve, mert az ő egyetlen lánya, a Rebeka, egy valóságos tiszta hajadon volt. Gyorsan elővette a szentkönyveket és miután kistudírozta magát, hívatta a bóchert és ezt mondta neki:

— Idehallgass! Ha jönnek az oroszok és kérdezik, hogy a Rebeka érin-

tetlen-e, te azt fogod mondani, hogy már három esztendeje a te feleséged.

A bócher megértette a dolgot. Még aznap beállított a rabi házába egy orosz gárdista és két altiszt.

— Hol a lányod? — kérdezte, mint aki jól van informálva.

— A férjénél, — felelt a rabi.

— A te lányodnak férje van?... Azt én nem hiszem.

— Kérem, tessék velem jönni... a szomszédzsobában van a pár.

Bementek. A gárdista most harsányan követelte:

— Bizonyítsa be ez az ember, hogy a te lányod az ő felesége!

Lett erre nagy rémület. A bócher kérdően nézett a rabira, aki nem jött zavarba, hanem azt mondta a tisztnek:

— Kérem, ahogy parancsolni tesszik... Csak arra kérem, hogy miután az ilyesmit szigorúan tiltja a

mí vallásunk... már mint a nyilvánosságot... engedje meg officierlében, hogy elmondjam az ilyenkor előírt imát.

A gárdista leült egy székre, mint valami páholyba és felelt:

— Imádkozni?... Azt lehet!

És a rabi belekezdett egy héber imádságba és minden mondat után hozzátette, ugyancsak héberül: „Bócherkém, te csak markírozzál! Bócherkém, te csak markírozzál!”

— Most engedje meg officierlében, hogy én is elmondjam az ilyenkor előírt imát, — mondta a bócher.

És kezdte mondani a bócher és minden mondat után hozzátette: „Rebelében, én nem kezdek ki az oroszokkal! Rebelében, én nem kezdek ki az oroszokkal!”

Eppen így van az ellenzék is, — fejezte be a történetet Seiffensteiner bátyánk. Ő nem kezd ki a Bethlen Istvánnal! Hogy mért nem?... Ezt nem mondhatom meg a Scitovszky-féle erkölcsrendelet miatt. És ezért bocsánatot is kérek, hogy ezúttal egy kicsit sántikál az applikációm.

Bajadér

Most, hogy forgalomba jött az új cigaretta, a Bajadér, első dolgom volt meginterjúvolni őt. A színe rögtön szemet szúrt nekem, miért is siettem célzást tenni rá:

ÉN: Megengedi, hogy színe elé járuljak?

Ő (foghegyről): Mit akar?

ÉN: Egy kis interjú. Boldog volnék, ha írhatnék önről valami színeset...

Ő: Hogy őszinte legyek, az efféle trafikálásnak nem vagyok híve. Nem szeretem, ha a világ szájára vesz...

ÉN (behódolva): Szavamra, ön olyan drága...

Ő: Csak 7 fillér darabonként.

ÉN: A szegényebb néposztály, sajnos, ritkán fog ahhoz a szerencséhez jutni, hogy önt színről színre lássa. Nem fáj ez önnek?

Ő (göggel): Én kapitalista vagyok.

ÉN: Miért?

Ő: No hallja, aki tele van dohánynyal.

ÉN: Melyik a kedvenc zeneszerzője?

Ő: Kálmán Imre.

ÉN: Miért pont ő?

Ő: Mert ő írta azt a szép dalt, hogy „Oh, Bajadérem, kit a szívem imád!”

ÉN: A szimfóniákat szereti?

Ő: Igen, de nem a Hegedüs Lóránt szimfóniáit.

ÉN: Mi a véleménye Bethlenről?

Ő: Nagyon szívós ember.*

ÉN (diszkréten): Térjünk vissza a nőkre. Mondja kérem, nem szokott tűzbe jönni, ha egy szép hölgynek az ajkához ér?

Ő (sóhaj): Képzelteti, hogy ég minden idegszálam.

ÉN (írigykedve): Milyen jó önnek!

Ő: Meddig jó? A végén ugyanolyan sorsra jutok, mint a férfiak.

ÉN: Hogyan?

Ő (rezignáltan): Eldobnak, mihelyt elfogy a dohány...

DYMI

Fölháborodás

A kormányfőtanácsos úr felesége megszökött a sofőrrel. A méltóságos úr mikor megtudja a dolgot, fel-sóhaj:

— Micsoda egy bestia! Egy ilyen emberrel megszökni. Mikor talállok megint egy ilyen nagyszerű sofőrt?

Molnár Ferenc riválisa

— Mi a különbség Molnár Ferenc és a László és Fekete cég között?

— Mi?

— Molnár Ferenc az „Üri divat”-járól híres, a László és Fekete cég meg a női divatjáról.

Jo prakszis

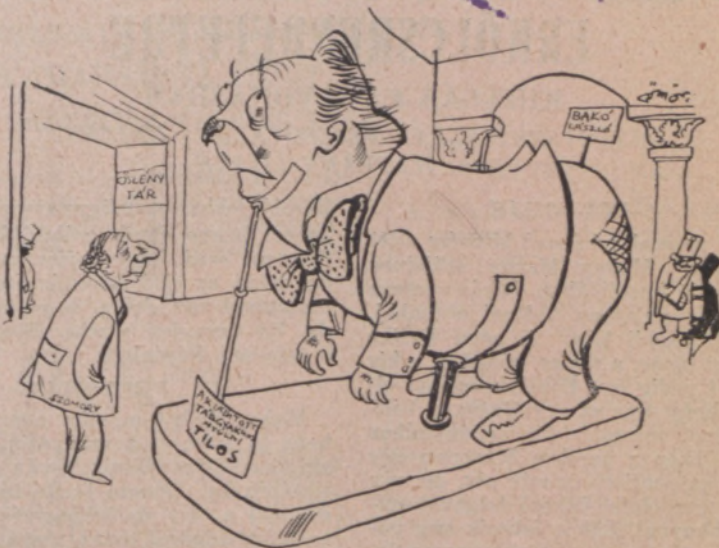
Az újdonsült orvost délután 6 óra-
kor felébreszti a szobalánya:

— Doktor úr, tessék felkelni, vége a rendelő-órának...

AZ UTOLSÓ BÖLÉNY

A Nemzeti Színház kiállítását rendez a Nemzeti Múzeumban.

(A napilapokból.)

SZOMORY: Vajjon ki ejthette el ezt a nemes vadat? Csak nem a Hevesi?

A miskolci cselédszerző otthonban

A NAGYSÁGA (az új nevelőnőhöz):

— És milyen iskolákat járt, kis-asszony?

A NEVELŐNŐJELÖLT (pityeregve): Gimnáziumba szerettem volna járni...

Zsidó újévkor a bazilika előtt

A kormányfőtanácsos úr vadonatúj reglánban jön ki a zsidó újévkor a — Bazilikából. Összetalálkozik vele volt hitsorsosa, a Blau.

— De szép reglánod van — mondja.

— Igen — feleli a kormányfőtanácsos, — tegnap vettem a Komlós Andrásy úti üzletében.

— Na, akkor úgy látom, neked is jól kezdődik a mi újévünk.

Olesóbb

— Ha elküldsz a Riviérára, minden éjjel rád fogok gondolni, Samukám.

— Tudod mit? — felel a férj. — Maradj itthon és gondold minden éjjel a Riviérára.

Egyke

— Az én feleségem az egykerend-szer híve.

— Igazán?

— Igen, egyszerre mindig csak eggyel csal meg.

Megbánta

Bíró: Maga egy pár cipőt lopott és odaadta a barátnőjének. Megbánta, amit tett?

Vádolt: De még hogy megbántam, nagyságos bíró úr, két számmal nagyobb kellett volna.

Seiffensteiner Salamon a hangos politikusokról

A zsidó ünnepek alkalmával a pót-imaház előtt csíptük el Seiffensteiner Salamon bátyánkat, hogy megkérdezzük tőle, mi a véleménye a hangos politikusokról. Salamon bátyánk ezúttal még azt sem mondta, hogy „eszembe jut erről egy anekdóta”, hanem schlagra elkezdte, hogy:

— A cigány egy nagy zacskó pénzt talált a hetivásáron. Hallott róla harangozni, hogy a talált tárgyakat vissza kell adni a tulajdonosának, elhatározta tehát, hogy felkutatja a tulajdonost. Végigjárta a zacskóval az egész vásárt, miközben nagy hangon mondogatta: EGY NAGY ZACSKÓ (suttogva) pénzt leltem. EGY

NAGY ZACSKÓ (még halkabban) pénzt leltem. Ezt elmondogatta vagy egy félóráig, de hogy a tulajdonos csak nem jelentkezett, mint aki kötelességét jól végezte, megtartotta a pénzt.

Seiffensteiner bátyánk elhallgatott.

— Na és az oszposz? — kérdeztük.

— Oszposz így csinálják ezt a politikusok is — jegyezte meg Seiffensteiner, a bölcs Salamon. — Folyton kiabálják: AZ ADÓT CSÖKKENTENI (magukban) nem lehet. A NÜMERUSZ KLAUZUSZT ELTÖRÖLNI (csendesen) nem lehet. A HADIKÖLCSÖNT VALORIZÁLNI (súgva) nem lehet. És így tovább.

Borsszem Jankó a színházban

AZ ELSŐ FÉRFI, AKI RÁFIZETETT AZ ERKÖLCSRENDELETRE

KIHÁGÁS 4 FELVONÁSBAN

SCITOVSZKY ÉLÉNK FEJCSÓVÁLÁSA MELLETT

Írta: HATVANY LILIKE

I. FELVONÁS

Pár perccel a háború kitörése előtt vagyunk. Makay Margit szüleinek határszéli kastélyában, békés vacsora utáni hangulatban üldögél a család. Szolid családi kép. A papa Pester Lloydot olvas, a mama bóbiskol, a kis Margit pedig egy Ujhelyi regényt olvas, ahogy már ez egy Hatvany Lili-darabban szereplő kis úrilánykához illik. Ebben a percben betoppan egy Delly katonatiszt és mir nix, dir nix erkölcsrendeletbe ütköző dolgokat művel Makayval. Ekkor érkezik meg páholyába Scitovszky, mire gyorsan lemegy a függöny. Az Esti Kurir aznapi számát szétkapkodják a bakfisok, mert szörnyen érdekli őket, hogy mi történik a függöny mögött.

II. FELVONÁS

Már vége van a háborúnak, ami Makay szülei között a történetek miatt kitért és Makay már alkalmasnak tartja elmesélni az ügyet házirozsuknak, Ádám tanárnak. Ádám mikor meghallja az első férfiről szóló históriát, mosolyogva nyugtatja meg Makayt, hogy ez csak egy misztifikáció lehet, mert az az első férfi nem lehetett Delly, az első férfi ő volt, már mint Ádám. Ezt különben a biblia is kimutatja. Makay már-már megnyugszik, amikor betoppan egy amerikai milliomos ifjú a nagybátyja társaságában és megkéri a kezét. Makay már majdnem hozzámegy, amikor észreveszi, hogy a nagybácsi sokkal-Dellybb legény, mint az ifjú.

Később jobban szemügyre veszi és felismeri benne egyik csábítóját. Gondolkozni kezd, hogy vajjon melyik is ez, de hát az első felvonás óta annyi csábítóval volt dolga, hogy nem esoda, ha nem jut eszébe. Elvégre az ő feje sem káptalan.

III. FELVONÁS

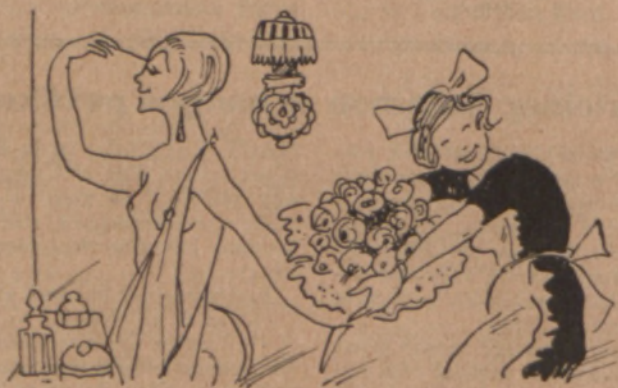
Makay még mindig nem tudja, hogy ki lehet ez a szimpátiikus férfi, aki, ha jól emlékszik, már egyszer elcsábította. Mentő ötlete támad és előveszi a cím- és lakjegyzéket. Annak segítségével aztán megállapítja, hogy Dellynek hívják. Erre megnézi a színlapon, hogy ki játsza a nagybácsit. Látja, hogy Delly. „Stimmel”, mondja most már megnyugodva. Erre emlékeztetni kezdi Dellyt a dologra, de annak már olyan rossz a memóriája, hogy Voronoff sem segíthet rajta. Szerencsére Makay egy praktikus nő, aki sorszámot szokott adni a csábítóinak. Delly erre keresni kezdi a sorszámot.

IV. FELVONÁS

Delly visszamegy a határszéli kastélyba, mert arra gondol, hátha ott vesztette el a sorszámot a nagy sietésben. Tényleg ott meg is találja. Makay erre felszólítja, hogy vegye el feleségül. Delly vonakodni kezd. Ilyenek a férfiak. Bezzeg az első felvonásban nem vonakodott. Makay már éppen szólni akar egy erkölcsrendörnek, mire Delly a büntetéstől való félmében mégis elveszi.

(—ESZFER—)

KÉSŐI JELENTKEZŐ

— Művésznő kérem, egy úr vár kint és kérdezi, hogy mikor lesz az Első férfi premierje?

— Mondd meg neki, hogy arról ő már lecsúszott, az már régen megvolt.

NA THÁLIA!

avagy:

Harmadfél óra a Nemzeti Színházban

Első felvonás

Várady Aranka (lázasan unatkozik): Nincs a háznál valami kinin?

Hevesi: Hogyne volna. Itt van az öreg Rakinin.

Várady: Fűtülök rá.

(Még szerencse, hogy nem a közönség fűtül rá.)

Második felvonás

Uray Tivadar (a földszinti szölyéhez): Kérem, hölgyeim, méltóztassanak belémszeretni, hadd bonyolódjék egy kicsit a dolog.

(Mindenki belébolondul.)

Harmadik felvonás

Hevesi: Ki írta ezt a darabot?

Schöpflin Aladár: Turgenyev.

Hevesi: Istók uccse, azt hittem, hogy maga írta a Kamarovnak. Nem lehetne az egészet visszacsinálni?

Schöpflin: Bajosan. Mert akkor nem volna Turgenyev.

Hevesi: Ugyan mi volna?

Schöpflin: Returgenyev.

Negyedik felvonás

Egy néző: Azt még csak megértem valahogy, hogy ebben az orosz kastélyban mindenki unatkozik. De mért unatkozzam én, aki 6 pengőt fizetem a jegyemért?

(Ásítov egy nagyot.)

Ötödik felvonás

Uray (a földszinti hölgyekhez): Méltóztassanak kilépni. Vége a szép nyárnak.

Ruhatáros: Mi ez? Vége a darabnak és egy teremtett lélek se jön a kabátjáért. Mi történt?

Jegyszedő: Pszt. Még alszanak.

DYMI

Szombaton, október 1-én

LOYAL

és a nagy októberi világvárosi varieté műsor előszór a

ROYAL ORFEUMBAN

Jegyek a premierre elővételi díj nélkül már válthatók

Ami az Intim Pistából kimaradt

— Hát idehallgasson, Bendegúz.
— A pletyka, könyörgöm?
— Az, mégpedig a legesintalanabb, amit a héten hallottam. De térjünk a tárgyra: közös ismerősünk, a szerelmes színész elment a héten ama bizonyos orvosspecialistához. Az orvos megvizsgálja, aztán így szól a barátunkhoz:

— Mi az ön foglalkozása?

— Első szerelmes vagyok.

Az orvos kétkedően csóválja meg a fejét és így szól:

— Na, amint látom, itt nem maga volt az első szerelmes.

A ZENÉLŐ WEKKER

UJ NOSZTY 3 FELVONÁSBAN

SAJNÓS NEM MIKSZÁTH KÁLMÁN REGÉNYÉBŐL

IRTA: HARSÁNYI ZSOLT

ZENÉJÉT SZEREZTE: MAURICE YVAIN

I. FELVONÁS

A Vígszínház felszólítja Harsányi Zsoltot, hogy írjon egy új kasszasi-kert. Harsányi elhatározza, hogy rögtön munkához lát s még aznap elmegy egy könyvkereskedésbe. Megdöbbenve

hallja azonban, hogy Mikszáth művei már kifogytak. A hír teljesen lesújtja s ilyen lelkiállapotban érhető, hogy a munkabírása is abszolút lecsökken és míg azelőtt rengeteget dolgozott, ettől a naptól kezdve mindössze négy operettet és két regényt fordít naponta s legfeljebb hat-nyolc dramatizálásra, négy vígjáték, öt partitúra, s alig tíz-húsz filmszcenárium megírására képes, de némely napon már ez a csekély munka is fásasztja.

Érzi, hogy ez így nem mehet tovább, s elmegy az orvoshoz.

Az orvos megvizsgálja és így szól:

— Uram, itt komoly bajok vannak, Ön már teljesen kiírta... Mikszáthot.

II. FELVONÁS

Harsányi Yvain-nel éppen a „Három királyok” című operettjét írja, miközben a Vígszínház egyre sürgeti a darab miatt. Zsoltnak ekkor egy mentőtötlele támad. Elküldi a „Három

királyok”-at a mennyországba Mikszáthhoz, hogy segítse ki őt és írjon egy-két új regényt, amit dramatizálhatna. Hiába visznek azonban a Há-

rom királyok Mikszáthnak tantiémet, tömjént, mirrhát, a nagy palóc kijelenti, hogy nagyon sajnálja, de a további dramatizálásokra már lekötötte magát Hevesivel. Hadd éljen az is.

Harsányi közben nem győzte kívánni a választ és mikor egy félóra mulva lelógó orral visszatértek a Három királyok, így szólt: „Annyi baj legyen, már írtam egy eredetit. Címe a „Zenélő wekker”. Zenéjét szerző Yvain. Mindenesetre a Mikszáthról levezem a kezem — tette hozzá fenyegetően. Mialatt ezeket mondta, a Vígszínház, tekintve, hogy sürgős volt a dolog, már be is mutatta a darabot s míg Harsányi a harmadik felvonást írta, ők már a második felvonást játszották. A siker egy kis incidenstől eltekintve óriási volt. Az incidens is csak amiatt történt, hogy az egyik páholyban spiritiszták ültek, akik idézni kezdték Mikszáth szellemét s mivel az többszöri idézésre sem jelent meg, eltávoztak. Mert, mint mondták, froclizni nem hagyják magukat.

III. FELVONÁS

A harmadik felvonásban a destruktív kritikusok kifogásolják, hogy a darabban szereplő Seeligman zsidónak alig van szerepe. Szegény Zsolt mentegetőzik, hogy ő nagyobb szerepet írt elő, de a zsidó nem respektálta az ő előírásait azzal a megokolással, hogy Zsoltra nem ad a zsidó. A kritikusok megbocsátanak Zsoltnak már csak azért is, mert ebben a felvonásban sok irredentizmus is van. Többek között az, mikor Harsányi arra a kérdésre, hogy ilyen siker után dramatizál-e még Mikszáthot, kijelenti, hogy: „nem, nem, soha!”

A nagy sikerre való tekintettel, Gaál Franci ír egy verset Harsányihoz, de a darab olyan rövid, hogy nincs ideje felolvasni. Harsányinak emiatt kissé hosszú lesz az orra.

A kritikusok meg is állapítják, hogy bár a „Zenélő óra” rövid, de Harsányi orra annál hosszabb.

(HESZ)

A FIRHANG MÖGÖTT

HATVANY LILI „Első férfi”-jének premierje után megkérdezi valaki egyik kritikusunktól:

— Na, mit szól hozzá?

— Bukás.

— Hogy-hogy, hiszen mindenki azt mondja, hogy ragyogó darab.

— Nem is a darabra értem a bukást, hanem a hősnőre. Szegény minyárt az első felvonásban elbukott.

A HOTEL IMPERIAL nagy sikere folytán a pesti hotel-tulajdonosok fölemelték a szobaárakat.

HARSÁNYI ZSOLTNAK, a kitűnő szerzőnek, azt mondja a héten valaki.

— Te, Zsolt, ennek a Zenélő órának egy nagy hibája van. Késik.

— Hogy-hogy? — kérdi Harsányi.

— Mert ma 1927-et írunk, a Zenélő óra pedig még a Bach-korszakot mutatja.

SEBESTYÉN GÉZA, a Városi Színház közkedvelt direktora, a héten, hogy úgymondjuk, kissé spicces álla-

potban ment be este a színházába. A folyosón összetalálkozik egy barátjával.

— De be vagy állítva, Géza, — mondja egy egészen kis túlzással a barát.

— Hát aztán, — feleli Géza, — elvégre ma névnapom van.

— De hiszen ma Vencel van, nem Géza.

Sebestyén megvakarja a fejét és így szól:

— Az ördög vigye el. Akkor ez úgy látszik, egy téves beállítás.

HOSSZÚNAPON

— A Borsszem Jankó hagyományos képe —

REB RASSAY: Nézd meg szolgám, feljött-e már a mi csillagunk?

FABIÁN BÓCHER: Még nem, rebelében!

REB RASSAY: Akkor böjtöljünk tovább!

Paralitikus vagyok

— Egy csodagyermek naplójából. —

Csütörtök

Hihetetlen. Komoly orvosok állítják, hogy a paralízis egyre jobban terjed. Hát én kijelentem, hogy ebből egy árva betű sem igaz. Legalább is magam részéről a legerélyesebben tiltakozom minden gyanúsítás ellen. Avagy csakugyan paralitikus volnék magam is? Lássuk csak.

Reggel 10 óra

Jóanyám ágyamhoz hozta a reggelit. És akkor mingyárt eltűnődtem: mért reggeli nappal a reggeli? Hiszen ha reggel nappal van, akkor a reggeli nem is reggeli, hanem nappali. De mi volna, ha éjjel hozná ágyamhoz jóanyám a reggelit? Akkor természetesen a reggeli nem is lehetne nappali, hanem...

Ejnye, ejnye, ez valahogy nem stimmel, ez valahogy nincsen rendben.

Délelőtt 11 óra

A szobalány felforgatta az egyik szobát, de a kefét sehol sem találta. Pedig odatette az ágyam mellé, amikor a cipőmet pucolta. Ugyan hová is tűnhetett az a kefe? Jóanyám bejött és megkérdezte, mért nem ettem meg a reggelit?

Micsoda? Hát mi volt az, amit et-

tem? Mert hogy ettem, az egyszer bizonyos. Végre is nem vagyok paralitikus és tudom, hogy ettem. De ha ettem, akkor mért van itt az ágyamnál a reggeli és mért nincs itt a kefe?

Csak nem ettem kefét?

Déli 12 óra

Köztem és tulajdon apám között áthidalhatatlan ellentétek vannak. Ha ez így tart tovább, megfogom tiltani neki, hogy a nevemet viselje. Ma délután is veszekedtünk és már éppen ütésre emeltem gyermeked kacsómat, amikor benyitott jóanyám.

— Csak nem akarsz az apádra ütni? — kérdezte szeretett szülőanyám.

— Joggal teszem — feleltem családfőntartói göggel.

— Jól is néznék ki, ha az apádra ütnél, erre a kreténre... erre a vén paralitikusra...

Elgondolkoztam.

— De hát akkor kire ütök én?

Jóanyám a fülembe súgta:

— A szobaúrra...

(Most aztán igazán kíváncsi vagyok, vajjon megkaptam-e a paralízist, mert ha igen, akkor mégis csak az apámra ütöttem.)

Déli 1 óra

A Dunakorzón találkoztam Lilivel. A Buchwald-széken ült és cigarettázott. Melléje ültem és csevegni kezd-

tünk. Többek közt arról volt szó, hogy mint hegedűművész bizonyára kitünő véleménnyel vagyok a nőkről.

— Hogyne — feleltem meggyőződéssel, — a nő olyan, mint a hegedű. Mielőtt játszani kezdenék rajta, előbb felhangoljuk...

Lili mosolygott.

— És mondja csak — kérdezte intenzív naívsággal, — hányadik fekvésben szeret játszani maga?

Meglepett ez a szüziés érdeklődés.

— Lili, maga egy gyerek...

— Miből gondolja?

— A szimptomák ugyanis arra valának...

— Miféle szimptomák?

A felelettel adós maradtam. Tudniillik a paralízist újabban a gyermekek kapják meg.

Délután 2 óra

Ebédeltem. Amikor a pincér hozta a pecsenyét, kérem, hogy hozzon lencsét is.

— Miféle lencsét? — kérdezi a pincér.

— Hát nagyító lencsét.

És még azt mondják, hogy paralitikus vagyok.

Délután 3 óra

Megkértem Lili kezét.

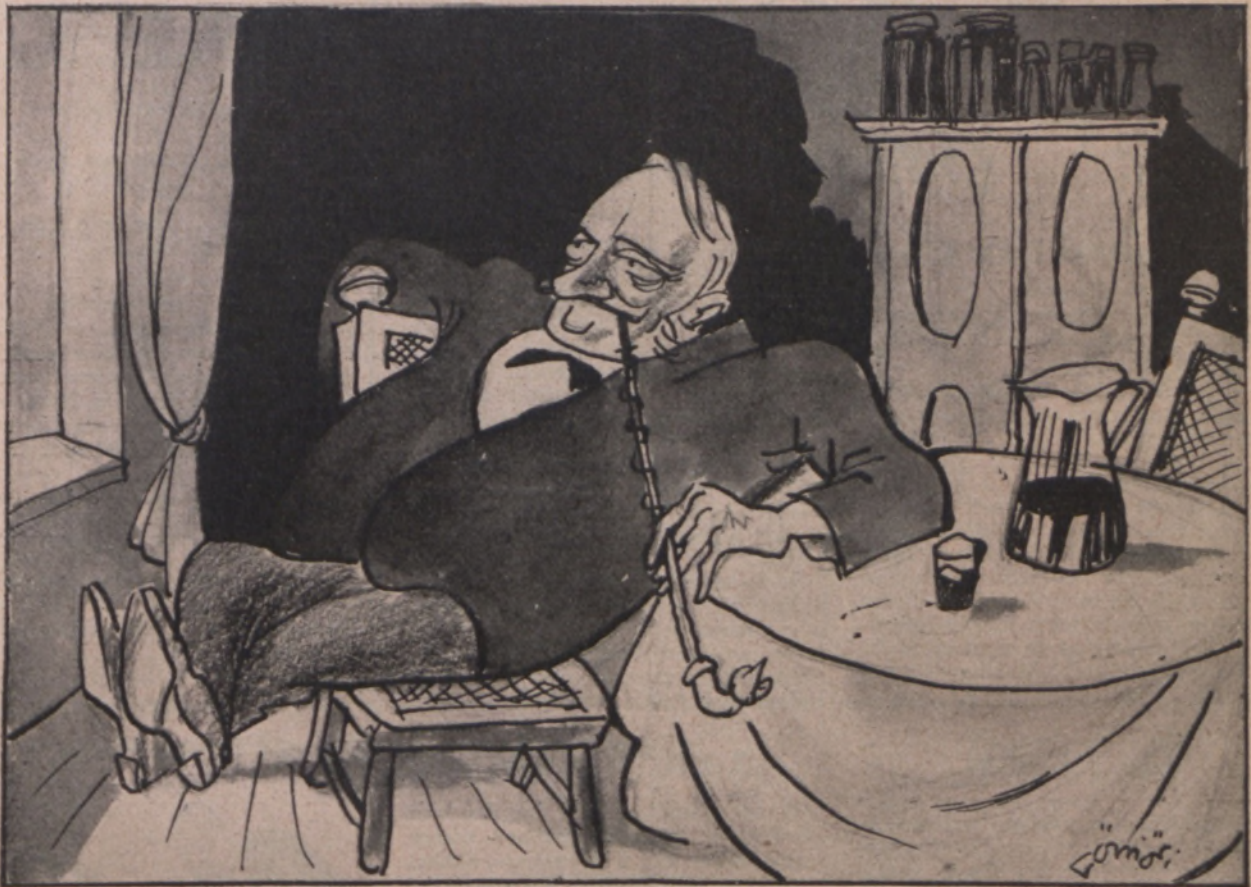
Egészen bizonyos, hogy paralitikus vagyok

Erdődy Mihály

Morbus hungaricus

IV.

„Ejh, ráérünk arra még...”

Bemutadják a magyar Pató Pálok

Bakó László albumából

(Arany János „Tetemrehívás”-a után szabadon.)

„Hát ha, ebadta, Szomorj már most Adna szerepet?” — „Vissza neki!”

Bajos

Bíró: Vádlott, ne szégyelje magát, adja elő, hogy történt a libalopás.

Vádlott (hallgat).

— Na, csak adja elő egész bátran.
— Nem adhatom, bíró úr, mert még az este megettük.

Tényleg elmult

— De doktor úr, hiszen maga tegnap azt mondta, hogy a feleségemnek csupán múló rosszulléte van.

— Igen.

— S látja, ma reggel meghalt.

— Na, mit mondtam?

A Lipótvárosban

Móricza megkérdezi az apjától:

— Papa, hogy kell helyesen írni: la coeur, vagy le coeur?

— Likör — feleli az apa.

ANTISZEMITIZMUS.

A kormányfőtanácsosék Móriczájának azt mondja a zsidó ünnepek alatt a szomszéd gyerek:

— Adjál egy barcheszt.

— Ez nem zsidónak való — feleli gőgösen Móricza.

TÁVIRAT
MÉHELY DÉKÁN,

BUDAPEST

NEM FÉL, HOGY MAGÁNAK
IS MEGGYÜLIK A BAJA A
VÉRSEJTSZERVEZKEDES
MIATT?

EGY PÓRULJART
FAJBIOLÓGUS

Kedves Borsszem Jankó!

Éjjel felzörgeti valaki az orvost:
— Doktor úr, az istenért, a feleségem egy egeret nyelt! Mit csináljak?

Az orvos vállat von:

— Adjon be neki egy macskát.

Pályaválasztás

— Olvasta? Átlag százötvenen keresik fel havonta Budapesten a pályaválasztási tanácsadót.

— Ebből a számból csak azt látom, hogy egészen rosszul választ pályát az, aki pályaválasztási tanácsadónak megy Budapesten.

Járvány a pesti bakfisok körében

Még dühöng a gyermekparalízis, máris újabb járvány ütötte föl a fejét a fővárosban. Az új betegség, melynek neve *eltűnési* viszketeg, főleg a bakfisok köréből, sőt Sacre Coeur-éből szedi áldozatait. Orvosok, szülők és a rendőrség eltűnési osztálya tanácstalanul állnak az új betegséggel szemben. Gulácsy képviselő már alig várja a parlament megnyitását, hogy interpellálhasson az ügyben.

Hogy kapacitált Kubik Béla?

Kubik Béla egyszer elővette Rajk Aladárt, a bajai képviselőt. Kossuth Ferenc is jelen volt.

— Te, Aladár — mondta Rajknak —, hát csakugyan nem akarsz kikeresztelkedni? Pedig, látod, ezt neked, mint politikusnak, különösen ajánlanám. Mert nézzed: A zsidó ember úgy van az Úristennel, hogy az Úristen mindig látja őt, de ő sohase látja az Úristent. Ha áttérsz katolikusnak, akkor te látod folyton az Úristent, de az nem lát téged. Ezért mondom neked, hogy legyél luteránus. Mert akkor se te nem látod őt, se ő nem lát téged. Csinálhatsz a politikában, amit akarsz.

Éjjel a kupében

A háború alatt pislogó petróleumvilágítás mellett utaztunk egy szakszobában: egy öreg úriasszony, egy fiatal leány és én. Szolnokon bezáll negyediknek egy kövér nagyváradi. Elhelyezkedik a fiatal leány mellett a szemben levő ülésen. A félhomályt rövid ottlét után arra használja fel, hogy „kellemes” érintkezést kezd a leánnyal.

A püspökladányi állomáson útitársunk kimegy, a leány panaszodik és

sír, az öregasszony pedig szemrehányást tesz nekem, hogy férfi létemre miért nem avatkozom be és miért nem védtem meg a tolokodással szemben útitársnőnket.

Közben a lámpa teljesen kialudt. Összehúztam a függönyöket és arra kértem a leányt, hogy cseréljünk helyet. A koromsótét fülkébe nemsókára visszajött a negyedik útitárs és leült régi helyére. Elindult a vonat. Várakozásomban nem csalódtam: az útitárs erősen belemarkolt a combomba.

— A teremtésit magának! — ordítottam rá. — Ha nem hagy békében, úgy vágom pofon, hogy elmegy a kedve az ilyen disznóságtól.

Az útitárs azonnal eltávozott. Egy helyvel több volt a kupében.

A zsidó és a bolha

Contos Bandi, a váli kerület volt képviselője, igen jó humorú ember volt és ő beszélt a folyosón az akkori ellenzékre alkalmazva a következő adomát:

Az öreg zsidó ember betegen fekszik az ágyban. Megesípi egy bolha. Megfogja. Mielőtt megölné, így szól a bolhához:

— Te bűdös állat! Ha egészséges vagy: miért bujssz a paplan alá, ha pedig beteg vagy: miért ugrálsz?

Első huzás okt. 22 és 25

XIX. magyar kir. Osztálysorsjáték

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben

pengő **500.000** pengő

azaz egy félmillió pengő készpénz.

1 jutalom	á 300.000 P	2 nyeremény	á 20.000 P
1 nyeremény	á 200.000 P	3 nyeremény	á 15.000 P
1 nyeremény	á 100.000 P	5 nyeremény	á 10.000 P
1 nyeremény	á 50.000 P	9 nyeremény	á 5.000 P
1 nyeremény	á 40.000 P	12 nyeremény	á 4.000 P
1 nyeremény	á 30.000 P	3 nyeremény	á 3.000 P
1 nyeremény	á 25.000 P	33 nyeremény	á 2.000 P

67 nyeremény á 1000 P, stb. stb., összesen 40.000 nyeremény, több mint 6 millió pengő, mely összeget készpénzben fizetik ki.

Minden második sorsjegy nyer!

$\frac{1}{8}$ sorsjegy 2 $\frac{1}{2}$ pengő $\frac{1}{4}$ sorsjegy 5 pengő

$\frac{1}{2}$ sorsjegy 10 pengő $\frac{1}{1}$ sorsjegy 20 pengő

Sorsjegyek kaphatók az összes árusítóknál!

Egy nagy bank vezérigazgatója a napokban szemlét tartott márványbirodalmában. Mikor az ipari osztályhoz ér, egy tisztviselő éppen kifordul az ajtón. A hatalmas úr fejedelmi leereszkedéssel kérdezi:

— Mondja csak, idetartozik maga.

— Igenis, méltóságos vezérigazgató úr.

— Ebben az osztályban dolgozik maga?

— Igenis, méltóságos vezér...

— Mennyi fizetése van magának?

— Százötven pengő havonta.

— Meg van elégedve?

— Igenis, méltóságos ve...

— Akkor el van csapva!

— Ho-ho-hogyan... mál-tó...

— Aki nálam meg van elégedve a fizetésével, azt én nem használhatom, — jelentette ki keményen, a multimilliárdos és otthagya a kétségbeesett kis hivatalnokot.

Felekezeti béke

— Mást se hallani most, mint hogy folyton a felekezeti békét hirdetik. Hát mikor lesz itt már végre felekezeti béke?

— Majd ha nem hirdetik!

Pöstyénben

— Mondja, mikor fogok tudni már én is így táncolni?

— Majd a kúra után.

KIRÁLY SZÍNHÁZ

KOSÁRY EMMY FELLÉPTÉVEL

A FECSKEFÉSZEK

Granichstädten új operettje

Ha nagyon jól akar mulatni okvetlen nézze meg!

A BORSSZEM JANKÓ LELKIKLINIKÁJA

INGYEN-LELKIBETEGEK RÉSZÉRE

KLINIKAI GONDNOK: HESZ FERENC

(Hivatásos lelki orvosokkal szemben kézirat — Farkas Imrével szemben konkurencia)

LELKI PROBLÉMA:

LEVÉL: Két héttel ezelőtt megismerkedtem egy se nem szép, se nem gazdag, se nem fiatal nővel és tegnap megkértem a kezét. Mi ez?

VÁLASZ. Marhaság.

SZÍNHÁZRAJONGÓ IFJÚ:

LEVÉL. Melyik színésznőben találám meg azt a nőt, aki bevezetne a kulisszák titkaiba?

VÁLASZ. Cégeket elvből nem ajánlok.

EGY APA A SOK KÖZÜL:

LEVÉL. A gyerekünk vöröshajú, én, meg a feleségem viszont fekete-hajúak vagyunk. Vajon elhiszi-e a gyerek, hogy én vagyok az apja?

VÁLASZ. Miért ne! Ma, amikor olyan nagy a gyermekparalízis.

FIATAL ASSZONY:

LEVÉL. Szeretem a férjemet, de mégsem vagyok boldog, mert az a véleményem, hogy a férfiak még férjekorukban sem tudnak egy nő mellett kitartani.

VÁLASZ. Tévedés. Nagyon sok férjet ismerek, aki a felesége mel-

lett a siring is kitart — két-három barátnőt.

POLITIKAI AMBÍCIÓ:

LEVÉL: Mik a módzatai annak, hogy tagja lehessen egy politikai klubnak?

VÁLASZ. Tanuljon meg kártyázni.

TANÁCSSTALAN ASSZONYKA:

LEVÉL. Nagy bűn lenne-e, ha megcsalám az uramat?

VÁLASZ. Az a kérdés, hogy kivel? Mert ha például velem óhajtja megcsalni, egyáltalában nem tartom bűnnek.

SÜRGŐS VÁLASZT KÉREK:

LEVÉL. Az anyósomat megmarta egy veszett kutya, mit csináljak vele?

VÁLASZ. Vigye a Pasteurbe, de utána a biztonság kedvéért lövesse agyon.

MELYIKET A KETTŐ KÖZÜL?

LEVÉL. Két kérés van, az egyik nagyon finom, művelt és szimpátikus, de öreg, a másik sokkal fiatalabb, de egy majom. Mit csináljak?

VÁLASZ. Küldje el őket Voronoff-hoz, az majd a majom segítségével megfiatalítja az öreget, akihez aztán nyugodtan hozzámehet.

TANÁCSSTALAN IFJÚ:

LEVÉL. Zsidólány a menyasszonyom, de mielőtt elveszem, szeretném tudni, tiszta fajú-e. Mit tegyek?

VÁLASZ. Küldje el Méhely tanár úrhoz. Az majd kimutatja, hogy attól kódul.

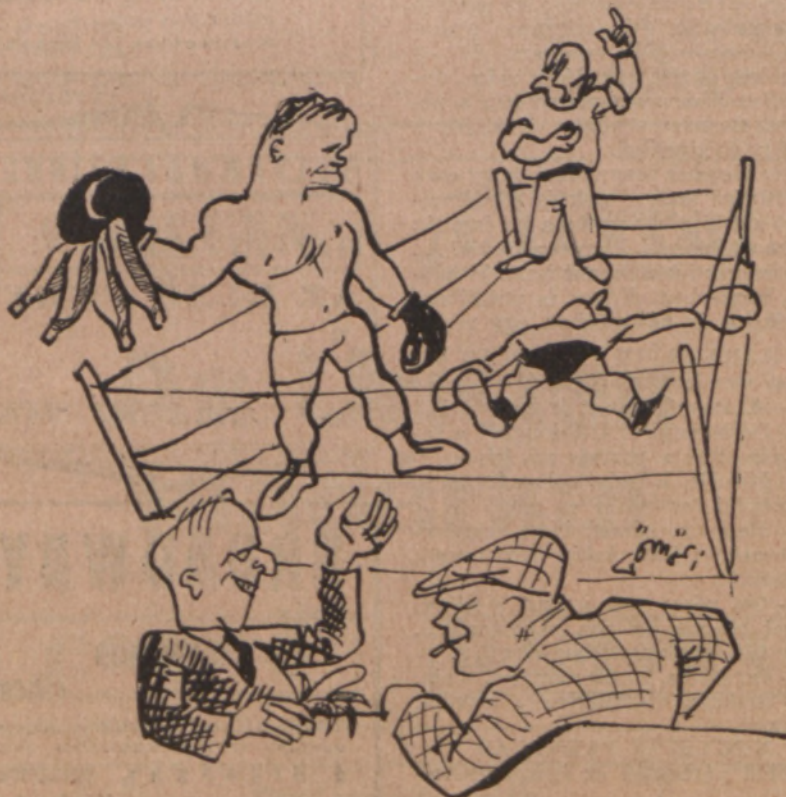
ÜZENETEK

ERDÉLYI: Megnyugtatom háborgó kedélyét. A válogatott mérkőzés eredménye 5:3 a magyarok javára.

HEGEDŰS LÓRÁNT: Mint volt pénzügyminiszternek természetesen a Kossuth-bankót sem szabad kifelejteni a Kossuth-dramából.

HATVANY LILI: Az Ótestamentum előbb említi az első férfit és csak utána a Noé bárkáját. De ez a fordított sorrend önt ne bosszantsa. Az Ótestamentumot zsidók írták, akik nemcsak az olvasást végzik visszafelé, hanem az írást is.

A nagy mérkőzés kulisszatitka

- Ez a Dempsey meghagyta magát verni!
- Hogyan?
- Megvesztegették. Érett Nyugatindiai Banánt adtak neki

Barátnők közt

- Az én zenei kiképzételem öt-ezer pengőbe került.
- Hja, édesem, manapság keveset kap az ember a pénzéért.

Legjobb a görbe út

Főnök: Hogy jön ahhoz, hogy a fizetése dupláját kérje?

Könyvelő: Mert szeretem a lányát, főnök úr és különben nem lenne bártorságom megkérni a kezét.

A ZENÉLŐ ÓRA

HARSÁNYI ZSOLT
új vígjátéka páratlan szereposztással minden este fél 8 órakor a

VIGSZÍNHÁZBAN

Zálogédulákat

kiváltok. Ékszereket, briliánsokat bárkinél drágábban veszlek!

SZÉKELY EMIL

Király u. 51

(Teréz-templommal szemben. Telefón.

Molnár Jenőné

PÖSTYÉNI ISZAP

ELSŐ PAKKOLÁS

Mihály, a fürdőmester három nyelven beszél annyit, amennyit egy közepes svádájú asszony egy nyelven. (Hogy tévedésbe ne ejtsék senkit: Mihály egy nap alatt, a közepes svádájú asszony egy félóra alatt). Két hete, hogy Mihály kezébe kerültem. Ő pakkolja ebbe az áldott forró iszapba a jobb karomat.

— Hogy érzi magát az úr? — kérdezi az első napon.

— Mint a disznó — mondom.

— Akkor már jól van — nevet Mihály. — Mert a disznónak az a jó, ha nyakig fekszik a sárban.

Notabene: én is nyakig fekszem benne.

Egyszer csak valami hosszú, elnyújtott bődülést hallok. Hiszen stílszerűnek stílszerű: disznó után a számár. De valami beteg számár. Pár perc múlva újabb bődülés, de most már nagyon panaszos, gyanús emberi sóhajtással elegy.

— Ki fekszik a szomszéd kabinban? — kérdezem Mihályt, mert onnét jön a hang.

— Egy orosz úr — feleli. — Németül is beszél.

Vagyis: vigyázat, ne beszéljünk németül.

Mikor húsz perc múlva kipakkol Mihály és a tusshoz megyek, szemügyre veszem az orosz. Nini, hiszen ez a hotelbeli szomszédom! Egy szovjet-diplomata. Sovány, beesett mellű, gacsos lábú, szomorú ember. Lehet vagy ötven éves.

És most már értem miért nyögött és bődült akkorákat. Egy, hatalmas, majdnem kétméteres molett porosz nővel jött ide. Igazi Brühilda! És neki, a kis nyiszlett embernek kell a zenét szolgáltatni hozzá.

Oh, megértelek „elvtárs”!

MÁSODIK PAKKOLÁS

Voltak már önök úgy, reumás olvasóim, hogy húsz percig iszapban, két lepedőbe, egy viaszos vászonba és egy nehéz plédbe bugyolálva, mozdulatlanul feküdtek, tűrve a levegőtlen és az izzadás dantei kínját?... És mire gondoltak ilyenkor? Mert tetszik tudni, az ilyen húsz perc egy egész örökkévalóság. Valamivel csak agyon kell csapni az időt.

Külön szórakozás volt nekem, hogy sorra kérdeztem a szintén bepakkolt sorstársakat, mi jár a fejükben a végtelennek látszó húsz perc alatt. Ime a válaszok.

Egy német tanár: Avval a priescel szemben, amelyen én fekszem, egy négy nyelvű táblácska lóg a falon, amely arra figyelmeztet, hogy legyünk csöndben. Nem vette észre,

hogy a német fejezi ki ezt a legrövidebben: *Ruhe erbeten!* Tizenegy betű. A francia ezt mondja: *Silence s'il vous plait!* Tizenkilenc betű! A cseh: *Prosime tychost!* Tizennégy betű! A magyar: *Csendet kérünk!* Tizenhárom betű! Na mármost, ez alapon kiszámítottam, hogy mi németek a franciákkal szemben nyolcvan percentes előnyben vagyunk, vagyis a franciáknak nyolcvan perccel többet kell írniok. Képzelve el, mit jelent ez nemzetgazdaságilag. A pakkolás alatt jöttem rá, hogy egyszersmindkorra győzhetetlenek vagyunk!

Egy angol kereskedő: Én az egész idő alatt nyelvtanulmányokkal foglalkozom. Ezt a szót tanulom: *Badedirektion*. Csehül (és itt egy szelet papírt vett elő, úgy olvasta): *Riaditelstvo kúpelov*, magyarul: *Fürdőigazgatóság*. Most pakkoltak tizedszer. A huszadik pakkolás alatt, azt hiszem, meg fogom tanulni.

Egy amerikai filmszínész: Hová gondol, kérem?... Mikor még Hollywoodban sem... Hát majd éppen itt Pöstyénben, a saját verejtékemben fekvő gondolkozom!...

Egy szlovenszkói zsidó: Én egészen jól elmulatok. Van tizenhat gyerekem, hetvennyolc unokám és — egyelőre — tizenegy dédunokám, unberufen. Elmondom magamban a nevüket. És mire a végére érek, jön a Mihály és kipakkol.

Én: Nevetek magamban, hogy ezek a pöstyéni szakorvosok és fürdőmesterek azt hiszik, hogy ez a kis izzadás leves a lábamról. Engem a pestit?... Hát tudják itt ezek, mit izzad ki adóban, házbérben, díjban és pót díjban, illetékben és hátralékban egy pesti?

HARAMADIK PAKKOLÁS

Azt mondom Mihálynak:

— A reumás nőket is pakkolják?

— De mennyire! Ott dolgozik a feleségem. Sok a reumás nő, kérem.

— Mondja, Mihály, volt már maga a pöstyéni bar-ban?

— Nem én, kérem. Nem szegényembernek való az. Aztán mért tetszik kérdezni?

— Ott nézze meg azokat a nőket, akiket maguk iszapba pakkolnak... hogy táncolnak azok hajnalig!...

— Ja, kérem, ennek már ez a sorja. Az uraknak turbékolnak, nekünk nyögnek.

NEGYEDIK PAKKOLÁS

Rövid párbeszéd az iszapmedencében.

— Mondja, Grünfeld úr, maga izzad?

— Mért izzadnék?... Tegnap elutazott a feleségem.

(Pöstyén, szeptember végén.)

TÁVIRAT
ERDÉLYI BÉLA DR.
MARKÓ UCCA

NE ÖRÜLJÖN OLYAN NAGYON. MÉG NEM BIZTOS, HOGY A GÁL HELYREHOZZA AZT, AMIT A SÁL ELRON, TOTT.

MILLSAT TIVADAR

Hivatalos nyereségnyereményjegyzék a m. kir. osztálysorsjáték befejezett fő- és utolsó osztályának összes nyereségeiről megjelent és a játékban résztvevők egy-egy példányt kapnak. Az új XIX. osztálysorsjáték sorsjegyei már kaphatók a főárusítóknál: egész 20 pengő, fél 10 pengő, negyed 5 pengő. A legnagyobb nyeresemény szerencsés esetben egy félmillió pengő, jutalom 300.000 pengő, főnyeresemény 200.000 pengő. Összesen 40.000 nyereseményt sorsolnak ki, több mint 6 millió pengő készpénzben. A sorsjegyek felét okvetlen kisorsolják, tehát MINDEN MÁSODIK SORSJEGY NYER! A húzás már október 22-én kezdődik.

És Ön, kedves férjúrám

tisztelettel felkérlek, hogy amikor pénzt ad mélyen tisztelt neje önagságának divatárucikkok beszerzésére, hívja fel figyelmét

KLEIN ANTAL

DIVATÁRUHÁZÁRA

KIRÁLY UCCA 53.

(Akácfa ucca sarok)

Mindketten jól járnak!

BELVÁROSI SZÍNHÁZ

HATVANY LILI:

AZ ELSŐ FÉRFI

PÁRATLAN SIKER

BROADWAY

Száz

százalékos

siker

Broadway, a Fővárosi Operettszínház diadalmas újdonsága, az igazi százszázalékos siker.

A Broadway, egyszerre

Közönség

Kritika

Kassza

Siker

A „RABLÉLEK“ REPRIZÉN

(Az Ufa előtt)

RÁTKAI (a tömeghez): *Most pedig szuggerálni fogom önöket arra, hogy Fedákot tizenöt évvel fiatalabbnak lássák.*

Fedák Sári A szombatesti hölgy

Jegyek
az első tíz
előadásra
válthatók

**Belvárosi
Színház**

CORVIN

CAPITOL

Az Úristen madárkái

CORSO

KAMARA

JÓKAI TÉR
10 SZÁM

Pest szenzációja
a
KOMÉDIA
a „Kis Rott“ színháza

TELEFÓN:
277—80

A Borsszem Jankó üzenetei

A Borsszem Jankó jelen számát szeptember 29-én zártuk le. — Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Budapest, Mozsár u. 9.) küldendők. — Kéziratokat nem őrünk meg.

Felelős szerkesztőnk október első napján Budapestre érkezik. — B. Gy. Sok szerencsét a vizsgához. Mindig szívesen látjuk. Kiadóhivatalunk intézkedett. — P. L. A multkori jobb volt. Most csak az egyik sikerült. — Dr. Sz. A. Az egyik nagyon ötletes volt. Üdv. — B—ó L—ó. Nem gondolja, hogy ez a szerep kezd kissé unalmas lenni? — Grand Hotel Royal. Reméljük, a meteorológiai intézet derűtséget jelez! Még egyszer sok üdvözet. — Egyetemi hallgató. Viccét, hogy az alma matert hosszúnappor bírsalma maternek fogják hívni, nem közölhetjük. Amíg Méhely tanár úr a dékán, ilyen viccekről ott szó sem lehet.

Kedélybeteg. Mulatni akar? Menj el a Rádius moziba!

KÉPREJTVÉNY

Megfejtése a Borsszem Jankó jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A Borsszem Jankó mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: *Mátkaóság*. A megfejtők közül *Grünhut Ilonka* (Budapest, Dembinszky ucca 48.) kap jutalmat.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma október 10-én jelenik meg.

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:
GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:
Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.
Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI, Mozsár u. 9. Telefón: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ
előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomtatott:
Bíró Miklós nyomdai műintézetében
VII, Rózsa ucca 25

BORSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 OKTÓBER 1. * 26. (3067.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

Hosszúnapi csillagvárás a korzón

- Te Samu, azt hiszem már befejezhetnénk a koplalást.
- Hiszen még nincs este...
- De már kezdenek feltünedezni a sztárok...

Ünnepek előtt

Hát maguk hol imádkoznak, Spitzer bácsi?

— Én a Rombach-templomban, a kereskedő fiam a Dohányban, a kormányfőtanácsos fiam meg a Bazilikában.

Párbeszéd Méhely tanár ur előadásán

— Mit szólsz a Méhely professzor elméletéhez?

— Sajnos, nem tudok szólni egy szót se.

— Miért?

— Mert röhögni kell, ha rá gondolkok.

Töprengés

NEM VER AZ ISTEN
TALBOTTAL?

A Dob uccában

— Mit szól hozzá, Blau úr, micsoda esőzések voltak a zsidó ünnepek alatt?

— Én azt előre sejtettem.

— Miből?

— Tudja, itt nálunk, manapság igen rossz idők járnak a zsidókra.

Ujságíró dala

ÉN VAGYOK A TÖRVÉNYSZÉKI
ROVATVEZETŐ,
NEM A VILÁG AZ A
HÁROM ESZTENDŐ
(amit tiltott közlés miatt kapok majd.)

LAPZÁRTA:

NAGYARÁNYÚ FÜRDŐÉPÍTKEZÉSEK A ROMBACH ÉS LAUDON
UCCÁBAN.

Alig épült föl a Széchenyi- és Gellért-fürdő, már is új és az eddiginél is nagyobb arányú fürdőépítkezéseket tervez a főváros. Az új fürdők fölépítését a Rombach és Laudon ucca környékére tervezik, különös tekintettel Méhely tanár úr tudományos megállapítására, hogy a zsidó nem tiszta faj. A fürdőépítések híre a Rombach és Laudon ucca lakói körében érthető elkeseredést keltett.